

A hit bölcsője a családnál!

XIV. Egyházmegyei Családnap Kisteleken (Szeged-Csanád Egyházmegye)

2006. március 25-én, szombaton, éppen Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén került megrendezésre a XIV. Egyházmegyei Családnap. A rendezvény házigazdája ezúttal a kisteleki római katolikus egyházközség volt, helyszíne pedig a kisteleki Petőfi Sándor Általános Iskola. A résztvevők, akik között majdnem annyi volt a gyermek, mint a felnőtt (a szervezőket nem számítva 98 gyermeket és 133 felnőttet regisztráltunk) a nagy távolság ellenére is pontosan érkeztek, és az egész nap folyamán igen fegyelmezetten tartották az előírt időpontokat. A következő településekről jöttek családok: Balástya, Battonya, Bordány, Békéscsaba, Csengele, Csongrád, Deszk, Domaszék, Gyula, Hódmezővásárhely, Kistelek, Mórahalom, Ópusztaszer, Orosháza, Örménykút, Sándorfalva, Szeged, Szentes, Újkígyós, Zombó. Míg gyülekeztünk, a kisteleki fiatalok *Harmath József* tanár úr vezetésével ifjúsági énekekkel vártak bennünket, s így alkalmunk nyílt az esti szentmise énekeinek megtanulására, begyakorlására is.

Először a házigazda szerepét betöltő csengelei katekéta házaspár *Katona Attila* és *Zólyomi-Katona Theodóra* üdvözölte a résztvevőket, majd *Laczkó Ferenc* plébános atya fejezte ki abbéli örömét, hogy éppen Jézus megfogadásának, az élet ünnepének napján találkozhatnak egymással a családanyák, családapák, az apróságok és mindazok, akik számára nem közömbös családjaik jövője.

A nap témájának előadója *Fogassy Judit* (SDSH¹) nővér volt, aki az MKPK Hitoktatási Bizottságának pedagógiai vezetője, maga is főiskolai tanár. Nővérként Los Angelesben egy spanyol nyelvű közösségben és Tajvanon is szolgált, így spanyolul és kínaiul is bemutatkozott. 1967 óta tagja a Jézus Szíve Nővérek Társaságának, Magyarországon 1991-ben kezdte meg áldásos szolgálatát. Vele érkezett munkatársa, *Fazekas Andrea*, kateketikai koordinátor, öt gyermekes édesanya. Az előadás megkezdése előtt gondolatébresztésül egy rövid kis jelenet segítségével a tisztánlátás fontosságára, a tisztánlátáshoz vezető helyes útra figyelmeztettek bennünket: nem azokat a tárgyakat kell megtisztogatnunk, amiket látni akarunk, nem is azokat az eszközöket, melyek segítségével láthatunk (szem, szemüveg), hanem önmagunkat, a szívünket. Ha úgy tekintünk valamire vagy valakire, hogy a jót keressük benne, akkor azt meg is fogjuk találni.

A bevezető imádság alatt nagy örömünkre megérkezett főpásztorunk, *Gyulay Endre* püspök úr is, aki kiemelte, az egyházon belül mennyire fontos a családok szerepe, lelki ajándékként pedig Bálint Sándor közbenjáró imádságát hozta valamennyi résztvevőnek.

Az előadás címét illetően Judit nővér először is a család fogalmát tisztázta. Hangsúlyozta, hogy bármilyen divatos is kezd lenni manapság annak a jogosnak hangoztatott igénynek a megfogalmazása hogy a két papa, és gyerek vagy két mama és gyerek jelenti a családot, ne feledjük, hogy a házasság mindig egy férfi és egy nő kapcsolata. Mivel isteni alapítású, így szentség, s tagjai számára ez az üdvösség útja.

A bölcsőt s a hozzá kapcsolódó teendőket, feladatokat nem nagyon kellett bemutatni egyetlen résztvevőnek sem. Annál inkább vetett fel kérdéseket a hit meghatározása. Mit hiszünk és hogyan hisszük. Milyen Isten képet mutatunk gyermekeinknek? Egy lépten-nyomon ellenőrző és figyelő, büntető Isten képet, vagy pedig egy jóságos apaként szerető, hazaváró és megbocsátó Istenét? S vajon melyiknek országába igyekszik majd szívesen csemeténk? Judit nővér arra is felhívta a figyelmünket, hogy azon értékek helyességéről is beszélünk kell gyermekeinknek, melyek képviseléséhez nekünk nincs mindig erőnk. Igaz, hitelesebb lenne, ha mi magunk is megélnénk ezeket az értékeket, de ha nekünk nem sikerült, akkor ne a

¹ Society Devoted to the Sacred Heart

magunk gyengeségét állítsuk követendő példaként gyermekeink elé. Attól, hogy mi gyenge és nem tökéletes emberek vagyunk, az örök értékek mércéjét még nem szállíthatjuk le a mi színvonalunkra. A gyermeknek nem olyannak kell lennie, mint amilyenek mi vagyunk, hanem mint amilyen példát Jézus adott elénk.

Emlékeztetett arra is, hogy a család az egyház sejtje, s amilyen a sejt, olyan, olyan lesz a belőle épülő szervezet is. Emberi sejtekből soha nem fog sertés születni, s ehhez hasonlóan amilyen a családuknk, olyan lesz egyházközösségünk is. Hat dimenzióját tárta elénk az egyháznak:

1. szolgál
2. hirdet
3. „szent”-ség jele
4. Krisztussal egy testet alkot
5. intézményes
6. a tagokkal egy testet alkot

Kiscsoportos megbeszélésen feldolgozandó feladatul kaptuk, hogy gondoljuk végig, e dimenziók közül melyik a mi családuknk erőssége, s melyik az, amin még erősítenünk kellene, s hogyan lehetne ezt megtenni.

Rövid szünet után *Szászi Balázs* és felesége *Szásziné Fehérváry Anikó*, egyházmegyei családreferensek vezetésével rövid műsor következett zenével, verssel, imával, majd két házaspár tanúságtételét is meghallgathattuk: *Kalocsai Tibor* és *Kalocsainé dr. Nárai Katalin* Szegedről érkeztek. Ők öt gyermeket kaptak ajándékba a Teremtőtől, s megosztottak velünk néhány emlékezetes eseményt azzal kapcsolatosan, hogyan ismertetik meg gyermekeiket hitünkkel. Elmondták, hogyan játsszák el Jézus megszületésének eseményeit, miközben Szűz Mária apu-csacsi hátán lovagol, és hogyan is kerül az uzsonna (hozsanna) a magasságba.

A Békéscsabáról érkezett *Strifler Ferenc* és *Etelka* hét gyermekről gondoskodik. Etelka nemrég ment vissza dolgozni a gyermeknevelésből, 50 évesen. Megosztották velünk a kamaszok és felnőtt fiatalok nevelésének szépségeit és nehézségeit.

A kiscsoportos megbeszélésekre az iskola gyönyörű ebédlőjében elfogyasztott ebéd után került sor. Az étkezést természetesen a már jól bevált, hagyományos módon oldottuk meg, a résztvevők által hozottakból gondos kezek étvágygerjesztő terülj-terülj asztalkákat varázsoltak.

A közös munka összegzése után Judit nővér házi feladatot adott valamennyiünknek. A média tele van reklámokkal. Minden cég meg akar győzni bennünket, hogy az ő terméke a legjobb. Akkor nekünk is, akik Isten Országában valami valóban értékes dolgot ismerhettünk meg, hirdetniünk kell a jó hírt. Keresztényként Krisztus hirdetőinek kell lennünk.

A családi nap szentmisével zárult, melyet *Kiss Imre* atya (általános helynök) celebrált a kisteleki Szent István templomban. Könyörögtünk valamennyi családért, valamint azért, hogy sikerüljön úgy megtalálni az egészséges egyensúlyt a család és az egyház szolgálata között, hogy életünk jel legyen a környezetünkben élők számára.

Köszönjük mindazok munkáját, jelenlétét, imáját, akik segítségével ez a családnapp létrejöhetett!

Zólyomi-Katona Theodóra